



Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

XXXIII. Si quid debeant Monachi proprium habere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

gregationis sumptibus defendere teneatur.
 17. In vnoquoque Monasterio sit Registrum, in quo
 quæ singulis annis per Generale ordinantur Capi-
 tulum notentur: videlicet, quæ totam respiciunt
 congregationem. Et similiter habeatur libellus, in quo
 notentur ea quæ specialiter ad vnumquodque Mo-
 nasterium pertinent, prout fuerint annuatim per
 Capitulum Generale Dietas & Visitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAP. XXXIII.

PRæcipuè hoc vitium amputetur de Mo-
 nasterio: ne quis præsumat aliquid dare,
 aut accipere, sine iussione Abbatis, neque a-
 liquid habere proprium, nullam omnino re-
 neque codicem, neque tabulas, neque gra-
 phium, sed nihil omnino: quippe quibus nec
 corpora sua nec voluntates licet habere in
 propria potestate. Omnia verò necessaria à Pa-
 tre Monasterii sperare: nec quicquam liceat
 habere, quod Abbas non dederit, aut permi-
 serit. Omniaque omnibus sint communia, ut
 scriptum est, nec quisquã suum esse aliquid
 dicat, aut præsumat. Quod si quisquam hoc
 nequissimo vitio deprehensus fuerit delecta-
 ri, admonetur semel, & iterum: si non emen-
 dauerit correptioni subiaceat.

Act. 7.

I. (RADICITVS.) Intentio Regula est, q̄ non so-
 lum in exterioribus amputanda sit proprietatis: sed
 etiam, quando Prælati perpendit aliquam rem in
 medio affectu possideri, ita ut forte Frater resistere
 si d

si ab eo auferri contingeret. Propterea Patres caueant, ne aliquid concedant alicui ad vsum in vita eius: quia talis concessio est valde proprietati similis, sed concedant, vsque ad beneplacitum Superioris.

2. Permittimus autem fratribus nostris habere breuiaria, & diurnaliam cum licentia suorum Prælatorum, & pro vsum tenere, etiam si missi fuerint ad alia loca congregationis nostre: restituenda nihilominus cū aliis libris, post vsum eorum, vel decessum, vel mortem, illis Monasteriis, quibus inscripta fuerint.

3. Et quoniam multe sepe oriuntur lites, cum aliquis ex Fratribus moritur, extra sua professionis Monasterium, tum super libris, tum super aliis rebus: ad eas tollendas, ordinamus, quod tam libri non signati, quam alia omnia, quæ reperta fuerint, apud quemuis nostre congregationis Prælatum Monachum siue Commissum defunctos, intelligantur esse & sint eius Monasterij, in quo talis defunctus assignatus erat: nisi forte ipse ante mortem ad leuandam conscientiam alicui coram testibus dixisset, hanc aut illam rem esse huius vel illius Monasterij.

4. In ipsis etiam Breuiariis, sicut & in aliis libris scribatur nomen Monasterij vbi exquisita fuerint, & nomen Casinensis congregationis, alias S. Iustina de Padua. Mandantes omnibus nostre congregationis Patribus, vt cum finito Capitulo, ad propria Monasteria applicuerint, in ipsorum reformatione Monasteriorum, ante, vel post Officialium absolutionem immediatè, Breuiaria, & libros, & alia quæcumque, si habuerint concupiscibilia, sibi à Fratribus deferri mandent, vel nuntiari: Quæ omnia ipsorum arbitrio, & eorum beneplacito, sunt dispensanda, vt

viti-

vitium proprietatis amputetur in Monachis.

5. Curent etiam, vt singuli Monachi, singulis annis conscribant librorum omnium quos habet Inuentarium, quod proprijs Prælati exhibeant. Qui diligentissimè considerabunt, an in iis sint libri hereticorum, aut aliter per Indicem prohibiti aut suspecti. Insuper omnium Monachorum cellas ter saltem in anno visitabunt, inquirentes an alios habeant libros, præter in Inuentario descriptos. Quod si quis deprehendatur huiusmodi libros vetitos aut suspectos habere, admoneatur statim Procurator Generalis de qualitate persona, & librorum, vt ad Illustrißimos Cardinales inquisitores deferre possit.

6. Insuper etiam strictius imponant, vt omnes pænes quos pecunia quauis causa deposita fuerint tam Monasteriorum nostrorum, quam aliarum quarumcunque personarum, eas sibi assignent.

7. Et ne quandoque aliquod scandalum oriri contingat, inhibemus etiam Fratribus nostris, ne inordinate per se vel per alios à parentibus suis, vel ab alijs secularibus Breuiaria, vel alios codices ement causa pecunias exigant. Qui contra fecerit, libere priuetur, & ieiunet in terra in pane & aqua in Refectorio, amplius pro qualitate librorum puniendus.

8. Inhibemus etiã ne quaslibet res inuicem emant aut vendant. Contrafacientes rebus & pecuniis libere priuentur, comedantque in terra in Refectorio in pane & aqua, pro qualibet vice.

9. Insuper nemo Fratrum nostrorum præsumat quicquam emere, in quibusuis ciuitatibus aut locis nomine laicorum, aut etiam ab eis accipere, vt id præstet absque gabellarum solutione. Quod si quis non obserauerit, si quidem fuerit in dignitate constitutus

stitus

stitutus per depositionem puniatur. Si verò fuerit simplex Monachus degradetur, habita consideratione grauitatis criminis: sed si fuerit commissus, aut expellatur, aut grauissimis pœnis subiaceat.

10. Ordinamus etiam, & precipimus, quod nullus nostræ Congregationis professus, seu aliter in nostris Monasterijs sub obediētia Patrum constitutus, etiam si fuerit officialis in Monasterio, præter Cellerarios, audeat tenere vel expendere pecunias, sine licentia Pralati sui: sed pecuniam ad se peruenientem deferat Prelato suo. Quam constitutionē mandamus omnibus Prelatis, & Patribus nostræ Congregationis, quatenus realiter & cum effectu faciant in suis Monasterijs obseruari. Huiusmodi autem licentiam tenendi pecunias non possint Pralati Monachis concedere, sub pœna priuationis si concesserint, aut in Monachos delinquentes non aduernerint. Qui quidem transgressores, tanquã proprietarij, pro qualitate culpa seuerissime sunt plectendi.

11. Ordinamus insuper, ne quis Pralatus, aut Frater nostræ Congregationis audeat pecuniam vel aliam rem cuiuscumque personæ, nomine depositi recipere: nisi de scientia duorum, aut trium Monachorum sui Monasterij, qui sint loco testium rei sic deposita, præuia tamen scientia Pralati sui.

12. Restituantur etiam sub testimonio adeò bono, quod inde scandalum oriri non possit. Qui aliter fecerit, si quidem Pralatus fuerit, eò ipso sit suspensus à Diuinis, donec duobus, aut tribus Fratribus, qui sint loco testium, huiusmodi depositum notificauerit. Si autē alius Superior fuerit, per mensem stet ad locum Professionis suæ. Qui verò Superior non fue-

rit per mensem stet degradatus post omnes professos
& hoc nisi intra triduum Superiori Monasterij no-
tificauerit.

Si omnes aequaliter debeant necessaria accipere.

C A P. XXXIV.

Abor. 4.

Sicut scriptum est: Diuidebatur singulis
prout cuique opus erat, vbi non dicimus
vt personarum, quod absit, acceptio sit, sed
infirmorum consideratio. Vbi qui minus
indiget agat Deo gratias, non contristetur.
Qui verò plus indiget humilietur pro infir-
mitate, & non extollatur pro misericordia
& ita omnia membra erunt in pace. Antea
omnia ne murmurationis malum pro quali-
cunque causa in aliquo qualicumque verbo
vel significatione appareat. Quod si cõpra-
hensus fuerit quis, districtiori discipline sub-
datur.

De septimanarijs coquina. C A P. XXXV.

Fratres sic sibi inuicem seruiant, vt nul-
lus excusetur à coquinæ officio, nisi a
ægritudine, aut in causa grauis utilitatis quæ
occupatus fuerit: quia exindè maior merces
& charitas acquiritur. Imbecillis autem
procurentur solatia, vt non cum tristitia
faciant, sed habeant omnes solatia secundum
modum congregationis aut positionem loci.
Si maior congregatio fuerit, cellerarius excu-
setur.